

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 sierpnia 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Koninie
z dnia 4 czerwca 2025 r., sygn. akt II K 431/25,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2025 r., sygn. akt II K 431/25, Sąd Rejonowy w Koninie wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy Z.R. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i art. 207 § 1a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sprawa ta została przekazana Sądowi Rejonowemu w Koninie postanowieniem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 11 kwietnia 2025 r., sygn. akt II Ko 85/25, w trybie art. 43 k.p.k., z uwagi na wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w Turku.

W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że sędziowie orzekający w sądach leżących w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Koninie „doskonale się znają, w większości orzekają od ponad 20 lat, są w podobnym wieku i w większości

przypadków razem odbywali aplikację sądową i wielokrotnie spotykali się na szkoleniach oraz utrzymują kontakty towarzyskie”, na co wskazywał również oskarżony.

Podniesiono również, że sędzia, któremu przydzielona została sprawa oskarżonego zna sędziego Sądu Rejonowego w Turku X. Y., (przeciwko której oskarżony złożył pozew cywilny) i utrzymuje z nią kontakty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny i dlatego nie został uwzględniony. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka sytuacja nie zaistniała jednak w niniejszej sprawie. Nie do przyjęcia jest założenie, że sam fakt znajomości sędziów orzekających w sądach należących do tego samego okręgu, stanowi w realiach sprawy okoliczność podającą w wątpliwość możliwość zachowania przez sędziów orzekających w sądzie występującym z inicjatywą z art. 37 § 1 k.p.k. bezstronności i obiektywizmu w sprawie oskarżonego.

Co do rozumienia pojęcia dobra wymiaru sprawiedliwości odwołać się można do poglądu przedstawionego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2021 r., III KO 114/20. Wskazano w nim, że postrzeganie zagrożenia dobra wymiaru sprawiedliwości wyłącznie przez fakt istnienia relacji służbowych oraz koleżeńskich sędziego pokrzywdzonego czynem zabronionym z innymi sędziami orzekającymi w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy prowadziłoby do niesłusznego wniosku, że w każdym wypadku, gdy sprawa w jakikolwiek sposób dotyczy sędziego bądź sędziów pracujących w danym sądzie, to pozostali sędziowie orzekający w tej jednostce organizacyjnej sądownictwa powszechnego nie są w stanie w sposób niezawisły i rzetelny rozpoznać sprawy.

Jakkolwiek pogląd ten został wyrażony na gruncie innych okoliczności faktycznych, to pozostaje aktualny również w niniejszej sprawie, która nie dotyczy przecież żadnego z sędziów Sądu Rejonowego w Koninie.

Także i podnoszony przez Sąd Rejonowy brak zaufania oskarżonego do sędziów orzekających we wszystkich sądach okręgu konińskiego nie uzasadnia sięgnięcia przez Sąd Najwyższy po rozwiązanie z art. 37 k.p.k.

Wskazany w postanowieniu Sądu Rejonowego fakt znajomości sędziego, któremu została przydzielona sprawa oskarżonego, z sędzią, przeciwko której oskarżony złożył pozew może świadczyć jedynie o zaistnieniu okoliczności uzasadniającej wyłączenie w trybie art. 41 k.p.k. sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy. Ma ona jednak charakter indywidualny, dotyczący konkretnego sędziego i jako taka nie może skutkować zmianą właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]